

17 decembrie – 23 decembrie

Caracterul lui Iov

Textul de memorat: „Vezi că credința lucra împreună cu faptele lui, și, prin fapte, credința a ajuns desăvârșită.” (Iacov 2:22)

Când dezbatem temele principale ale cărții lui Iov, nu trebuie să-l pierdem din vedere pe Iov, personajul ei principal. Cine a fost acest om în care Domnul a avut atâta încredere, încât să-l conteste pe Diavol, aducând ca argument credincioșia și integritatea lui? Cine a fost acest om care, deși nu a înțeles din ce cauză i se întâmplau atâtea, deși era convins că era nedrept ce i se întâmpla, deși și-a exprimat mânia și frustrarea pentru tot ce suferea, a rămas totuși credincios până la sfârșit?

Cartea ni-l prezintă pe Iov mai ales după ce este lovit de catastrofe, dar conține și câteva informații despre viața lui de dinainte. Informațiile acestea despre trecutul lui și despre caracterul său ne ajută să înțelegem mai bine de ce i-a rămas credincios Domnului, în pofida suferinței lui cumplite și în pofida încercărilor lui Satana de a-l îndepărta de Dumnezeu.

Cum era Iov și ce putem învăța de la el pentru a-I rămâne credincioși lui Dumnezeu?

Duminică, 18 decembrie – Omul din Uț

1. Citește Iov 1:1 și Iov 1:8. Ce aflăm aici despre caracterul lui Iov?

Iov a auzit în mod repetat pe parcursul dialogului acuzația că trebuie să fi făcut el vreun rău din moment ce se abătuseră atâtea nenorociri asupra lui. Se pare însă că situația era exact invers: el a devenit ținta specială a lui Satana tocmai pentru că era un om bun și credincios.

Și cât de bun și de credincios era? În primul rând, textul spune că el era „fără prihană”. Dar aceasta nu înseamnă că era fără păcat, ca Isus. Cuvântul redat cu „fără prihană” transmite ideea de desăvârșire, integritate, onestitate, dar în sens relativ. În ochii lui Dumnezeu, omul „fără prihană” este omul care a atins nivelul de dezvoltare așteptat de la el la un moment dat. Cuvântul ebraic pentru „fără prihană”, *tam*, „este echivalentul cuvântului grecesc *teleios*, tradus în mod frecvent în Noul Testament cu «desăvârșit», dar care ar putea fi tradus mai bine cu «complet dezvoltat» sau «matur».” - CBAZȘ, vol. 3, p. 499. Iov nu ajunsese la desăvârșirea completă a caracterului, după cum ne dovedește experiența sa ulterioară. El era credincios și drept, dar mai avea încă de crescut.

În al doilea rând, textul ne spune că el era „curat la suflet”. Cuvântul ebraic utilizat aici înseamnă „drept, corect, consecvent, cinstit”. Iov ducea o viață de „bun cetățean”, am spune noi astăzi.

În al treilea rând, textul spune că el „se temea de Dumnezeu”. Dacă în Vechiul Testament temerea de Dumnezeu era o cerință pentru orice israelit credincios, în Noul Testament ea este amintită și în dreptul unora care nu erau evrei, dar care îi slujeau cu credincioșie Dumnezeului lui Israel (vezi Faptele 10:2,22).

În final, se spune despre Iov că „se abătea de la rău”. Domnul însuși repetă această caracterizare a lui Iov când vorbește cu Satana (vezi Iov 1:8).

În concluzie, Iov era un om al lui Dumnezeu care trăia ce credea și care dădea astfel o mărturie frumoasă înaintea îngerilor și a oamenilor (vezi 1 Corinteni 4:9).

Cum ar suna cuvintele introductive ale cărții lui Iov dacă te-ar descrie pe tine? Completează: „Era în _____ un/o _____ care se numea _____. Și _____ acesta/aceasta era _____ și _____ . El/Ea _____ de Dumnezeu și _____ de la rău.”

Luni, 19 decembrie – Când pașii i „se scăldau în smântână”

În timp ce se străduia să înțeleagă de ce trebuia să sufere atât de mult, Iov se gândea la viața lui de dinainte, la cât de bine trăise altădată. „Mi se scăldau pașii în smântână” (Iov 29:6), spune el când descrie acea perioadă.

În zilele acelea „mă păzea Dumnezeu” (Iov 29:2), mai spune el. Cuvântul ebraic pentru „păzea” derivă dintr-un termen des utilizat în Vechiul Testament cu referire la ocrotirea oferită de Dumnezeu copiilor Săi (Psalmii 91:11; Numeri 6:24). Iov era conștient că avusese o viață fericită.

2. Care era atitudinea oamenilor față de Iov și cum îi trata el pe cei care aveau probleme? Iov 29:8-17

În pasajul acesta, se arată că Iov era un om respectat. Expresia „un scaun în piață” (Iov 29:7) transmite ideea de poziție în conducerea locală. „Scaunele” acestea erau ocupate de obicei de membrii în vârstă și respectați ai societății, iar Iov se bucura de o înaltă apreciere din partea acestora.

Dar el era prețuit și respectat și de oamenii de pe „ultima treaptă” a societății. Săracul, năpăstuitul, orbul, văduva, orfanul, șchiopul - cei care nu fuseseră binecuvântați la fel ca el - beneficiau de ajutorul și de mângâierea lui.

„În Cuvântul Său, Dumnezeu ne-a oferit o imagine a omului prosper, a cărui viață a fost în sensul cel mai adevărat un succes, un om pe care atât Dumnezeu, cât și oamenii au fost încântați să-l onoreze.” - Ellen G. White, *Educație*, ed. 2012, p. 122

Versetele acestea și altele asemănătoare, după cum vom vedea, ne arată că Iov se bucura de succes pe toate planurile, atât în relația cu oamenii, cât și în relația cu Dumnezeu.

Este ușor să fii amabil și respectuos cu oamenii bogați, influenți și celebri. Cum te porți însă cu cei care nu au ce să-ți ofere?

Marti, 20 decembrie – Inima și ochii

Când citim Iov 31, am putea fi tentați să credem că Iov se laudă, că face paradă de sfințenie, de virtute și de fapte bune. Noi știm că Biblia condamnă această atitudine (vezi Matei 23). Dar Iov nu se laudă. Să nu uităm contextul: i s-a tot spus că suferința lui prezentă ar avea drept cauză niște presupuse fapte rele din trecut, însă, pentru el, argumentul acesta nu stătea în picioare și era convins că nu merita niciuna din toate acele nenorociri. Acesta este motivul pentru care își ia timp să-și rememoreze viața și purtarea de dinainte.

3. Ce mai spune Iov despre viața lui de dinaintea venirii necazurilor? Iov 31:1-23

Observăm că Iov nu face referire numai la faptele lui. Când spune: „... de mi-a urmat inima ochii” (Iov 31:7), el dovedește că avea cunoștință despre sensul mai profund al sfințeniei, despre sensul mai adânc al binelui și răului și al Legii lui Dumnezeu. Se pare că el știa că Dumnezeu este interesat de inima și de gândurile noastre la fel de mult ca de faptele noastre (vezi 1 Samuel 16:7; Exodul 20:17; Matei 5:28). Știa că era greșit și să poftesci o femeie, nu numai să comiți adulter cu ea. (Iată aici o altă dovadă clară a existenței cunoașterii despre Dumnezeul adevărat înainte de chemarea poporului Israel ca popor al legământului și ca martor al Său.)

4. Recitește Iov 31:13-15. De ce este foarte important ce spune el aici?

Iov credea în egalitatea fundamentală între oameni, fapt uimitor pentru acea perioadă a istoriei (și de altfel pentru oricare altă perioadă). În lumea antică nu era recunoscut conceptul de drept universal sau de lege universală. Unele grupuri sociale se considerau superioare altor grupuri și le încălcau demnitatea sau drepturile elementare fără vreo remușcare. Iov însă ne dovedește că era conștient de drepturile omului și de proveniența lor de la Dumnezeul care ne-a creat. În această privință, el era un om înaintea timpului său și chiar și înaintea timpului nostru.

Miercuri, 21 decembrie – Casa zidită pe stâncă

5. Citește Iov 31:24-34. Ce ni se mai spune aici despre Iov?

Nu este de mirare că Dumnezeu îi face lui Iov o caracterizare atât de frumoasă! Omul acesta trăia ce credea, faptele lui erau o mărturie vie despre relația lui cu Dumnezeu. De aceea era lamentarea lui atât de amară: *De ce mi se întâmplă toate acestea?* Și de aceea argumentele prietenilor lui erau atât de aberante și de inutile.

Dar viața lui de credință și ascultare ne mai transmite un gând și mai profund, și mai important. Observă legătura strânsă dintre viața lui trecută și reacția pe care a avut-o față de tragediile îndurate. Nu a fost întâmplare, noroc sau hotărâre de moment faptul că Iov a refuzat să-L blesteme pe Dumnezeu și să moară. Nu, ci el a refuzat pentru că în toți anii de credincioșie și de ascultare dobândise o credință și un caracter care l-au făcut în stare să-și pună încrederea în Domnul, indiferent ce i s-ar fi întâmplat.

6. Citește Matei 7:22-27. Ce adevăr ilustrat aici ne dezvăluie motivul pentru care Iov a rămas credincios?

Cheia marii biruințe obținute de Iov aici o reprezintă biruințele sale anterioare (vezi și Luca 16:10). Atașarea constantă de adevăr și refuzul de a face compromisuri au făcut din el omul care era. Lui i se potrivesc foarte bine cuvintele lui Iacov despre rolul faptelor în viața de credință: „Credința lucra împreună cu faptele lui și, prin fapte, credința a ajuns desăvârșită” (Iacov 2:22). Ce principiu important al vieții creștine descoperim aici! Viața lui Iov îl ilustrează atât de frumos! El a fost un om ca oricare dintre noi, dar, prin harul divin și prin efortul său stăruitor, a reușit să ducă o viață de ascultare consecventă de Dumnezeu!

Ce decizii trebuie să iei acum pentru a fi la fel de credincios ca Iov?

Joi, 22 decembrie – „Înțelepciunea nespus de felurită a lui Dumnezeu”

În cadrul unei replici anterioare, Elifaz din Teman i-a spus lui Iov: „Dacă ești fără prihană, are Cel Atotputernic vreun folos? Și dacă trăiești fără vină, ce va câștiga El?” (Iov 22:3). Nouă întrebările acestea ni se par ridicole, fiindcă știm ce se petrecea în spatele scenei, în cer. Da, Cel Atotputernic avea un folos dacă Iov era fără prihană și avea un câștig dacă el trăia fără vină! El are un folos și dacă noi, copiii Săi de astăzi, suntem fără prihană și fără vină.

7. Citește Matei 5:16. Ce adevăr prezentat în acest text ne ajută să răspundem la întrebarea lui Elifaz?

Problema presantă din cartea lui Iov este aceasta: Va rămâne Iov credincios? Satana a spus că nu, iar Dumnezeu a spus că da. Este clar atunci că, dacă rămânea credincios, Dumnezeu ieșea în avantaj, cel puțin în această bătălie.

Dar problema lui Iov este doar un microcosmos al problemei unei lumi întregi. Primul înger ne îndeamnă în solia lui să-I dăm slavă lui Dumnezeu (Apocalipsa 14:7), iar Isus ne învață în Matei 5:16 că putem să-I aducem slavă lui Dumnezeu prin faptele noastre bune.

8. Citește Efeseni 3:10. Ce principiu exprimat aici este ilustrat în cartea lui Iov (e drept că la scară mică)?

Textul acesta și cartea lui Iov ne învață că Dumnezeu lucrează în viața copiilor Săi pentru a-i schimba după chipul Său, pentru slava Sa. „În natura omenească trebuia să fie refăcut însuși chipul lui Dumnezeu. Slava lui Dumnezeu și a lui Hristos impun desăvârșirea caracterului poporului Său.” - Ellen G. White, *Viața lui Iisus*, ed. 2015, p. 579

Iov, deși a trăit în urmă cu câteva mii de ani, a întruchipat acest principiu. Copiii lui Dumnezeu din orice secol au privilegiul de a duce o viață prin care să-I dea slavă lui Dumnezeu.

Ce fapte și atitudini ale tale îi aduc slavă lui Dumnezeu? Ce îți spune răspunsul tău despre tine, despre viața ta și despre schimbările pe care ai nevoie să le faci?

Vineri, 23 decembrie – Un gând de încheiere

Marele adevăr al mântuirii doar prin credință a fost mai întâi exprimat indirect în Eden (Geneza 3:15), direct în viața lui Avraam (Geneza 15:6; Romani 4:3), apoi a fost descoperit succesiv în Scriptură până în timpul lui Pavel. Mântuirea este doar prin credință, dar ea include întotdeauna lucrarea Duhului Sfânt în viața credinciosului, nu ca mijloc de mântuire, ci ca dovadă a mântuirii. Viața și caracterul lui Iov ne arată foarte clar în ce constă această lucrare (...). Sfințirea poate fi definită ca „procesul progresiv al schimbării morale prin puterea Duhului Sfânt, în cooperare cu voința umană”. - *Handbook of SDA Theology*, p. 296

Ea este adusă la îndeplinire numai de Dumnezeu, dar omul nu este sfințit cu forța, după cum nu este nici îndreptățit cu forța. Noi ne punem la dispoziția Domnului, iar El ne îndreptățește și ne sfințește, modelându-ne după chipul Său, la fel cum l-a modelat pe Iov, atât cât este posibil în lumea aceasta. De aceea, Pavel scrie: „Copilașii mei, pentru care iarăși simt durerile nașterii, până ce va lua Hristos chip în voi!” (Galateni 4:19). De asemenea, Ellen G. White scrie: „Hristos este modelul nostru, exemplul desăvârșit și sfânt care ne-a fost dat ca să-l urmăm. Noi nu putem egala Modelul, dar îl putem imita și ne putem asemăna cu El după capacitatea noastră.” - *That I May Know Him*, p. 265

BIBLIA ȘI CARTEA ANULUI – STUDIU LA RÂND

Biblia: Psalmii 39-45

1. Ce credea psalmistul despre durata vieții sale?
2. Pentru care motiv spunea psalmistul: „Mă hrănesc cu lacrimi zi și noapte”?
3. Din ce cauză sufereau israeliții, deși nu îl uitaseră pe Dumnezeu și nu se îndepărtaseră de El?
4. Despre cine scrie psalmistul că a fost „uns cu untdelemn de bucurie”?

Cugetări de pe Muntele Fericirilor, capitolul 4

5. Când începe adevărata evlavie?